

Даме и господо,
Драги пријатељи, сви који су овде са нама наши су пријатељи и мислим да смо успели да покажемо да смо у стању да окупимо људе из целог света, који не морају да нас подржавају, али који желе, могу и хоће да нас чују.
Зато вас молим да једним великим аплаузом поздравите све наше пријатеље из света, све амбасадоре који су овде,
да се мој пријатељ Кустурица не наљути, и Дениса Кифа, и господина Чепурина, и да покажемо да је то пут који ћемо да градимо и правимо и у будућности.
Желим, драги пријатељи, да се захвалим свима који су дошли.
Али посебно хоћу да се захвалим људима из Републике Српске, који су данас са нама, и председнику Милораду Додику, и председнику ПДП-а и члану председништва БиХ, Младену Иванићу, и потпредседнику Српске демократске странке, Огњену Тадићу.
Миле, немој да се љутиш, мени је веома драго и много ми је лепо када вас видим заједно, макар то било овде у Београду.
Немој Огњене, да се љутиш због тога.
Немој Младене, да се љутите због тога.
Толико волимо Републику Српску, да нам је увек најлепше када сте заједно и када сте јединствени.
Желим, у две речи, да се захвалим вама, поштовани господине председниче, председниче Републике Србије, први председниче, оснивачу, наше Српске напредне странке, на томе што сте дали прилику Србији, да изађе из вишегодишње и више деценијске кризе. На томе што сте имали храбрости да урадите оно што нико од нас није имао.
На томе што сте имали довољно поштовање према нашем народу и увек довољно љубави, и увек велико срце за своју Српску напредну странку.
И када говорите о љутњама И о ономе што Вас погађа, знам колико Вас то погађа и боли, зато гледам да у томе никада и не учествујем
И када о нечему другачије мислимо, гледам да прећутим. Рачунам да сте увек Ви у праву, и да боље то видите, и даље видите.
Али Вам једну ствар обећавам, као што сам то више пута говорио.
Увек ћете моћи да рачунате, увек, и на нашу људску, и на нашу политичку, и на сваку другу врсту подршке, јер ми сматрамо да добро обављате свој посао.
А Ви нам судите и критикујте нас, и због некада погрешних речи које изговоримо, и због погрешног става.
То је Ваше и право и обавеза.
А ми ћемо да гледамо у будућности да више или да чешће прећутимо, али да гледамо заједнички у будућност наше Србије.
Желим, драги напредњаци, већ седму годину заредом, да кажем да смо највећа и најјача политичка Странка, али пре свега најодговорнија Странка у Србији.
Ту одговорност не носимо сами.
Делимо је са нашим коалиционим партнерима.
И свима њима желим да се захвалим на пуној помоћи, подршци и на томе што су свим срцем радили за добробит наше Србије.

Желим, поштовани грађани, да кажем да смо ми прва Странка, и будите поносни на то, која се заиста усудила да мења.

И себе, и своју земљу.

И прва Странка која у том послу успева.

Која држи реч!

Која испуњава обећања!

Која пада и устаје.

Која није ту да лаже, него да уради оно што је рекла да ће урадити.

Није тај посао лак и није наш народ од оних народа који лако показују задовољство нечијим радом. Затекли смо пусту, разорену кућу, финансије у хаосу, готово све приватизације биле су пљачкашке. Људи су само чекали промене да би живели боље, не желећи да разумеју да прво морамо себе да променимо, више да радимо и више да учимо да бисмо боље живели.

Данас, бар један део Србије то разуме. Други део, увек ће кривца, уместо у себи, тражити у нама, неретко све своје неуспехе правдајући нашом, или још чешће мојом кривицом. Као ни једна странка до сада, ухватили смо се у коштац са огромним проблемима који су нам остављени у наслеђе. Стопа корупције била је на том нивоу да су тајкуни, и други криминалци повезани са политичарима, буквално управљали Србијом и из ње исисавали последње сокове вредног рада наших људи из свих претходних генерација.

И када кажемо да ћемо стати на пут корупцији, криминалу и таквим тајкунима, ми то и урадимо. Они висе не владају Србијом. Ено их, познати су по томе што кукају плате понеки текст против Владе. Они су лично у минусу, али је Србија у великом плусу!

И када кажемо, спровешћемо реформе, тешке и болне, ми то и урадимо.

И данас имамо уређене и чисте рачуне у финансијама, штедимо, не разбацујемо се, али имамо за све. И имамо и за повећање плата и пензија које следи, свима који су били први на удару мера које смо морали да спроведемо како бисмо Србију спасли од банкротства И пропасти. Имаћемо и за просветаре, и лекаре, и пензионере, којима сам бескрајно захвалан на њиховом стрпљењу и љубави коју су према Србији показали.

И бележимо раст наше производње, захваљући, тим и таквим, непризнатим и мрским реформама. Већ ове године, раст наше економије биће већи од очекиваног, а тврдим вам и да ће, пре него што то било ко може и да замисли, на годишњем нивоу прећи три одсто тај раст, а Србија ће бити стабилна и упешна земља.

То сте ви урадили.

И хвала вам на томе!

Када смо правили Српску напредну странку, две мисли су ме водиле.

Прва је готово наш мото, и припада великом Френклину Делану Рузвелту, који је рекао: “Наша бит није у томе да нас други служе, него да ми служимо себи и другима”.

И то јесте, и мора да буде суштина сваке поштене политичке организације. Да буде ту за друге, а не за себе. Да води рачуна, не о својим, него о државним интересима. Да служи својој земљи!

И ми смо то радили до сада, и, обећавам вам, радићемо и убудуће. Све за Србију, и сви за Србију!

Друга мисао, тада, била је можда још важнија. Требало је веровати, и у нас, а бивали смо много пута, чак и неправедно, поражени, и требало је веровати у Србију, такође поражену, унижену, и готово без перспективе.

И то, ту веру, научио сам од човека који је учио из свих својих победа, и, још више, из својих пораза. Који се неколико пута враћао, падао и устајао, да докаже да може да буде најбољи.

Рекао је:

“Немогуће је само велика реч коју наоколо разбацују мали људи којима је лакше живети у свету који их је запао, него да истраже моћ коју имају да га промене. Немогуће није чињеница. То је мишљење. Немогуће није изјава. То је ствар смелости. Немогуће је потенцијал. Немогуће је привремено. Немогуће је ништа.”

То је рекао Мухамед Али, највећи боксерски шампион свих времена и оставио нам ове дивне речи у аманет.

Послушали смо га. И све за шта су нас напредњаке убедљивали да је немогуће, ми смо доказали да је могуће.

И за све што су причали да не може, ми смо показали да може!

Било је тешко, али не немогуће. Уосталом, да је било лако, неки други би то одавно урадили. Нису хтели, нису знали, нису могли.

Немогуће и не може не постоје у програму И плановима Српске напредне странке!

Они не постоје више ни у Србији, захваљујући управо вама, драги пријатељи. Србија данас може, Србија сме, и Србија данас, више него било ко други, доказује да је могуће изборити се са корупцијом и криминалом, да је могуће уредити јавне финансије, да је могуће забелижити привредни раст, да је могуће заслужити поштовање читавог света, да је могуће поново градити, доводити инвеститоре, покретати фабрике. Могуће и да заштитимо и одбранимо наше државне и националне интересе. Само не заборавите, и знам да то не волите да чујете, предуслов за то је економски јака Србија. А знаћемо и умећемо да сачувамо наш народ и наше интересе и на Косову И Метохији. Створићемо Заједницу српских општина која ће у важним сегментима објединити наш народ на Косову И Метохији,

која ће га сачувати и гарантовати му већу сигурност у будућности. И, поред свих критика, поред свих оних који говоре како недовољно радимо за наш народ, желим да вам кажем да се наши људи, данас, мање исељавају са Косова, него што је то био случај у претходним годинама. У Грачаници имамо 82 ђака првака, 32 ђака првака у Лапљем селу, деце више него икада у Клокоту, и другим поморавским селима.

Могућа је Европска унија. И данас, када нам није лако са њима, а понекад ни њима са нама, желимо и можемо да будемо део велике европске породице. Не зато што су нам потребне њихове паре, већ зато што стремимо уређеном, понекад досадном, али демократском и одговорном типу друштва.

Истовремено, могуће је и наше пријатељство са Русијом, и нико не може да га уништи. Захвални смо нашим руским пријатељима на подршци у тренуцима када је Србији било тешко, а, ми, као мала земља, враћамо им поштовањем и пријатељским односима, којих се нигде не стидимо, већ којима се искрено поносимо.

Дужан сам да се захвалим и нашим пријатељима из Азије, Африке И Америке који су на недвосмислен начин подржавали Србију у њеном, често, ходу по трњу политичких И економских проблема.

И да, могућа је јака, уређена, пристојна и модерна Србија!

Могуће је и да се боримо и изборимо за безбедност и сигурност сваког нашег грађанина на Косову и Метохији, могуће је да одбранимо, као што сте видели, Србију од једностраних економских санкција које нам уведу неке од земаља суседних, али, све то је могуће само ако је Србија економски и политички снажна, а она је јача и снажнија из дана у дан.

Преговори о Косову и Метохији нису нимало лаки, нису ни пријатни, али не кажем вам ово да бих се жалио. Само износим чињенице. Оштри су, некада груби, некада нису фер. Такви су међународни односи и то морамо да схватимо. Свако ту брани своје интересе. Говорим о нама и нашим европским партнерима. Наш посао је да бранимо интересе Србије и ми то чинимо.

И важно је знати: бранећи интересе Србије покушавамо да не стекнемо нове непријатеље, већ да придобијемо и стекнемо нове пријатеље. Србија да би била јака, молим вас запамтите ово, не сме, понављам, не сме да буде сама. То треба да имају на уму сви они који би се некада лакомислено љутили на некога и улазили у сукобе. И никога се ми не плашимо, и добро ме познајете, знате да се никога ни ја не плашим, али водимо промишљену и рационалну политику. То је српска политика. То је српска политика будућности. Пораза смо се нагледали, много смо их доживели, постајали су наша свакодневица. Данас хоћемо да побеђујемо. Зато мењамо себе, своје навике и своје понашање.

Ти преговори некада личе на ломљење руку, некада на игру издржљивости, некада на партију карата у којој су неке карте обележене, а неки играчи повлашћени.

И на том путу биће проблема, напетости, и неслагања, повишеног тона, али грађани морају да знају да ће моја и наша главна брига увек бити сигурност овог брода који плови између брзака и стена...и који се зове Србија. Тај брод мора да стигне у мирну луку и путници, грађани Србије, морају да добију исто оно што имају грађани развијеног света - сигурност, будућност, просперитет.

Косово, као независну државу, нећемо признати. Али, учинићемо све да се односи Срба и Албанаца нормализују, да се успоставе везе и да се анимозитети из прошлости умање. И ово вам говорим овде, вама драги напредњаци, у лице, зато што никада нисам крио од вас истину, и никада нисам желео да прескочим оно што вам се не допада. Хоћу увек да вам кажем оно за шта знам да ваше аплаузе нећу да добијем, јер у овом је будућност. У овоме је будућност и ваше, и моје деце, и све деце Србије. Моја визија јесте Балкан без сукоба, Балкан без тврдих стега и граница. Балкан на коме ће се сви међусобно уважавати, поштовати и развијати своје специфичности без међусобног угрожавања. И оно најважније, Балкан на којем је омогућен слободан проток људи и добара. Где људи тргују међу собом, играју спортске утакмице (у којима обично ми побеђујемо), а не свађају се, не ратују и не угрожавају будућност своје деце. Зато драги пријатељи, ми Срби хоћемо добре односе са Бошњацима, али и са Хрватима, Мађарима, Албанцима и свима другима. И баш као што ником нећемо дозволити да угрози Србију, да је омаловажава и да је понижава, И то смо јасно показали. Мир и стабилност наша су победа. Само у том случају напредоваћемо брзо И бићемо јаки, и свакога дана јачи.

У том контексту, наставићемо разговоре и са албанском страном у Бриселу и у најбољој вери да је то суштински интерес за Србе на Косову и Метохији, којих овде видим много, и молим вас да их поздравите, и за Србе ма где они живели, као и за стабилност и дугорочни одрживи мир у региону.

Безброј пута чујем наше људе који кажу, и многи од вас, драги моји напредњаци, доста нам је стрпљења са Европом, они желе нашу пропаст, узимају све што је српско. А многи други се одмах појаве, нуде лака решења, неретко толико једноставна, да постају пријемчива за сваког обичног човека. Али, живот и позиција Србије много су компликованији од тога и оно што мене занима није утисак и тренутно расположење људи, већ крајњи резултат. Победа и успех Србије. Та лака и наоко једноставна и, пре свега, популарна решења који неки нуде, до сада су нас водила само у поразе, губитак територије и безбројне трагедије људи, обичних Срба. Са том и таквом политиком смо завршили. Иако би се многи који су научили да политички живе у деведесетим и једино што знају, то је да говоре о тим годинама и увек их нешто, тобоже подсећа на то време, јер се само у тој бари и њеном блату купају, радовали би се некој изолацији Србије, тога неће бити и Србија ће бити отворена и слободна земља.

Такође, наша је обавеза да будемо, пазите, не да се мешамо у њихове односе, само да будемо добар и чврст ослонац Републици Српској. Да нашем народу у Српској увек будемо на услузи, да им помогнемо, једнако колико помажемо и себи, чувајући и поштујући и не рушећи интегритет Босне И Херцеговине.

Демократски живот у Србији је веома развијен, и то је добро. Ипак, има једна важна разлика међу политичким актерима. Постоје они који раде и они који кибицују са безбедне удаљености и само добацују.

А свима који нас, на овом нашем путу, на путу Србије, прате, добацујући нам, све време, да није могуће, да нисмо у праву, да нећемо успети...

...свима њима могу да одговорим још једним цитатом великог Рузвелта – „Понављање, господо, не претвара лаж у истину.“

А ви, само понављате. И само измишљате, из дана у дан. Ваљда себе видите у нашим улогама, па знате шта сте некада и шта бисте поново радили. Измишљате афере, спаљивање лешева, прислушкивање, цензуру, диктатуру, лажете о уговорима, о нашим породицама, о аутобусима, нашој авио компанији, нашој железари, и ко зна чему још. Седи друштво у кафани, усред радног времена, пијуцка, и разглаба како нигде ништа не ваља. Ваљда им је то највећи проблем у животу. А, за разлику од њих, поносан сам што могу да вам кажем пред свима вама, први сам на свом послу, и последњи с њега одем. И готово да не знам за одмор, изласке, и ћаскање уз чашицу. Али... те и такве апсолутно подржавам. И позваћу им једну туру, на мој рачун. Нека они наставе, све док тако раде, нама ће бити боље. И Србији ће бити боље. Доста се напатила са тим који су пре нас, кобајаги, радили.

Зато, не брините. Не вреди им то ништа, све те лажи, колико год да их понављају.

Србија зна истину.

Зна ко ради, а зна ко само понавља!

Зна ко сме, а ко се плаши било шта да промени!

Зна ко може, а ко се крије од сваког проблема!

И зна, што је најважније, ко ради за њу, а ко ради за своје летовање на Брионима!

Нећете више никада преварити ову земљу, господо.

Понављачи више неће владати Србијом. Она тражи, захтева одличне ђаке.

Она хоће напред, хоће да учи, да полаже испите, да побеђује, да буде најбоља.

И само они, који то могу да јој омогуће; само они који су спремни на жртву, на непрекидан рад, на стварање заједничког, одрицањем од личног; само они који знају да ништа није немогуће....е, па само ти ће њоме моћи да управљају у име и у корист нашег народа. То је стандард који смо поставили ми, и тај стандард се више неће мењати.

Србија неће дозволити.

Но, да не кварим ову прославу сувишним речима о онима који много речи не заслужују, а камоли причу. Имамо ми важнијих тема.

Имамо Србију и имамо посао који нисмо још завршили.

Имамо свој пут, даме и господо, и обавезу да не урадимо оно на шта је пре више векова упозоравао Мијамото Мусаши, велики јапански мислилац и мачевалац, рекавши да људи одлутају од свог пута оног тренутка када покушају да му додају сјај и да га продају као робу.

Слушајте, ово се сад на све нас односи:

Не надајте се сјају, напредњаци, на овом путу. И не покушавајте да продате ово што радимо, зато што не би смели то да радимо за себе и у своју корист.

Не јурите функције по сваку цену, не тражите повластице. Нажалост, и неки од нас помислили су да је власт прилика за богаћење, за лагодан живот, за поглед ка себи и својима, уместо погледа ка народу и држави. Зато ћемо у јануару имати страначку скупштину, да бар део тих људи заменимо, вратимо на право место, а новим, енергичним и храбрим људима пожелимо добродошлицу у нашу Странку, којом хоћемо да променимо стварност у Србији.

Не позивајте се на власт, јер смо ми овде не да владамо, него да служимо својој земљи, и свом народу. Не позивајте се на мене и Странку када радите лоше и нечасне ствари, јер вам то никада нисам дозволио, а поготово не наредио. Они који мисле да им страначке функције дају право да се понашају бахато и осионо, да не разговарају са народом, да се понашају као да су изнад обичних људи, неће имати места у Српској напредној странци. Ма како да се зову, и ма какве да су им страначке заслуге и функције. То наравно неће бити лак задатак, мораћемо стално да радимо на себи и себе да мењамо, али снага СНС-а и јесте у том што је у стању да критикује, мења и поправља себе. И то, не кад изгуби народно поверење, па покајнички то изговара, већ на врхунцу своје популарности. То је разлика између нас и свих осталих.

Наш задатак је био, и остаће, модерна, напредна, јака и пристојна Србија.

Наш задатак је свакодневна промена, и мукотрпан рад на тој промени, и себе, и свог окружења, и своје државе.

Нема ту простора за било какво уживање у постигнутом. Зато што се, како је Сун Цу рекао, прилике мултипликују, када се искористе, и када искористите једну, рађају се и мораш да јуриш одмах све нове које су се појавиле.

На петогодишњицу сам рекао три речи. Данас ћу шест пута ту исту реч да поновим:

Рад, рад, рад, рад, рад и рад – то нас чека у данима који су пред нама.

Развој било ког друштва није могућ без економског напретка, и на томе имамо страшно много да радимо, али, запамтите, економски развој, реиндустријализација, нису могући без озбиљног рада на развоју образовања, културе, и науке.

И то је још један наш задатак. Нова културна матрица у Србији, нови стандарди, засновани на напретку.

Све мора да напредује у земљи, не само економија, без обзира на то што је најважнија.

И да бисмо то урадили, потребни су нам нови производи и нове вредности.

Потребно је да их створимо.

Да направимо, произведемо, осмислимо.

Да освајамо нове технологије и нова знања.

Да научимо децу да их примењују.

Зато, можда и најважнији задатак који нас чека јесте реформа образовања. И из тога ћемо добити и науку која ствара и примењује, и културу која се не базира на кукању, него на сталном стремљењу ка бољем.

А главни услов за то, јесте, наш рад. Мој и ваш рад. И свест о томе да је та Србија. Да је та Србија умивена, пристојна, и напредна - могућа.

И да ми можемо да је створимо. Велики људи су то знали, у свим временима, и у свим вековима. Да не постоји ништа изван тебе, што ће ти омогућити да постанеш бржи, бољи, богатији, јачи, или паметнији. Све је у теби. Све постоји.

Зато и ја данас, попут Дејвида Камерона, пре само седам дана, хоћу да вам јасно поручим: Ни сад нисам уморан, имам исту глад, жеђ и огромну жељу и енергију да заједно са вама мењам Србију, као што сам је имао пре годину и по дана. Да радим напорније него икада и да се резултатима нашег рада увек поносимо.

Да је та боља, јача, богатија и пристојнија Србија у вама. Да већ постоји и да само треба да је остваримо.

Мени се, хоћу то да вам кажем, драги пријатељи, из неког посебног разлога, жури. Не могу да говорим о томе, али ми се жури више него икада. И радићу више и јаче него раније, а радио сам вредно и до сада. И ово је моје обећање за вас: Нећу стати, и борићу се за нашу Србију.

И кад погрешимо у будућности, исправићемо ствари, и кад паднемо устаћемо поново, али Србија ће бити снажна, успешна и усправна.

Крените на посао, напредњакиње и напредњаци. Нових седам година је пред нама. И Србија, и читав свет.

Још једанпут, хвала драги Томо!

Хвала вам свима!

Хвала вама дивни, обични људи, који сте остали испред сале.

Вама који сте остали испред Сава центра, који нисте могли да уђете.

Хвала вам што вам никада није тешко да урадите све што је потребно за вашу Странку.

Хвала вам што верујете у Србију.

Хвала вам што волите нашу Србију.

Живела Србија!